

मित्त्रव्यार्थसंचयः । वैनाशिके विनाशः स्यात् देह-
द्रविणसम्पदाम् । नाडीनक्षत्रफलम् । “जातिभे कुल-
नाशः स्याद्द्वन्द्वनञ्जाभिप्रेकभे । देशभे देशभङ्गः स्यात्
क्रूरैरेवं शुभैः शुभम् । यस्मिन्नाजाभिधक्तो भवति तदाभि-
प्रेचनिकमम् अ इ उ ए क्तिका ओ व वि वु रोजिणी-
त्यादिदेशमम् (चक्रशब्दे १२४८ प्र० शतपदचक्रे दृश्यम्) ।
उप्यादिगणादिकार्यभेदः स० चि० उक्तो यथा

“उत्तरात्वयरोहिण्यो भास्करश्च ध्रुवं स्थिरम् । तत्र स्थिरं
वोजगेह्यान्यारामादिसिद्धये । स्वात्यादित्ये श्रुतेस्त्रीणि
चन्द्रश्चापि चरं चलम् । तस्मिन् गजादिकारोहो वाटि-
कागमनादिकम् । पूर्वात्यं यास्यमघे उग्रं क्रूरं कुज-
स्तथा । तस्मिन् घातानिशाद्यानि विषशस्त्रादिसिद्धति ।
विशाखाग्नेयभे सौम्यो सिद्धं साधारणं स्रुतम् । तत्वा-
ग्निकार्यमिच्छं च हृषोत्सर्गादिसिद्धये । हस्ताश्विपुष्पाभि-
जितः क्षिप्रं लघुं गुरुस्तथा । तस्मिन् पग्यरतिज्ञानं भूषा-
शिल्पकलादिकम् । मृगान्त्यचित्तामितर्कस्यैव सैव मृगु-
स्तथा । तत्र गीताम्बरं क्रीडा मित्कार्यं विभूषणम् ।
मूलेन्द्राद्ग्रीहिभं सौरिस्त्रीक्ष्णं दारुणसंज्ञकम् । तत्वाभि-
चारघातोपभेदाः पशुदमादिकम् । मूलाहिसिन्धोप्रसधो-
मुखं भवेद्दूर्ध्वाक्षमाद्देव्यहरितयं ध्रुवम् । तिर्यङ्मुखं
सैवकरानिलादितिज्येष्ठाश्विनानीदृशकृत्वमेषु” ।

ताराकूट न० दम्भ्योर्विवाहशुभाशुभज्ञापके कूटभेदे उप-
यमशब्दे १२४८ प्र० दृश्यम् । “वर्षा वशस्तथा तारा
योनिश्च यज्ञसैवकम् । गणपितं भकूटञ्च नाडी चेते
गुणाधिकाः” छन्द० षि० । [भेदे तारकाक्षत्रशब्दे दृश्यम् ।

ताराक्ष पु० तारकाक्षापरपर्यायके तारकाक्षरस्य पुत्रे दैत्य-
ताराचक्र न० तन्त्रोक्ते दौलज्जोयमन्त्रशुभाशुभज्ञानार्थं चक्र-
भेदे तस्त्ररूपपादि चक्रशब्दे २०६ प्र० नक्षत्रचक्रे दृश्यम् ।

ताराचमन न० तारायाः पूजाद्यङ्गसाचमनम्” शा० त० ।
तारादेवीपूजाद्यङ्गे आचमनभेदे तच्च भैरवतन्त्रे उक्तं
यथा “ताराभेदेस्त्रिभिः पीत्वा मायया क्षालयेत् करम् ।
ऊँ औष्ठौ तु द्विरुन्मृज्य फट्कारैः क्षालयेत् करम् ।
आस्यं नासे दशौ आत्मे नाभिवक्षःशिरोभुजान् ।
वैरोचनादिभिः स्मृद्वा सर्वपापैः प्रसुच्यते । आचम्य
भैरवो भूत्वा वत्सराक्षं प्रपश्यति” । ताराभेदैरिति ।
उग्रतारैकजटाभीलसरस्वतीभेदैः । वैरोचनादयस्तु ।
वैरोचन, शङ्ख, पाण्डुर, पद्मनाभ नामक, सामक,
पाण्डुर, तारकासिताङ्ग, यमानक, विप्लानक, नरा-

न्तकाः, सचतुर्थीप्रणवादिनभोऽन्तकाः” कृष्णानन्दतन्त्रसा० ।
ताराधिप पु० ६ त० । चन्द्रे शिवेऽहस्यतौ ४ बालिवानरे ५ सुप्रीवे
च । “ततार ताराधिपखण्डधारी” कुमा० । “ताराधिपे
बालिनि लग्नगतेऽथ वास्मिन्” ज्यो० त० । तारापतितारा-
नाथादयोऽप्यत्र । “कठोरतारापतिलाञ्छनच्छविः” भाषः ।
इनक्षत्राधिपेषु अश्विनीकुमारादिषु ताराशब्दे दृश्यम् ।

तारापथ पु० ताराणां पन्थाः अत्र समा० । आकाशे हला०
तारापीड पु० ताराणामापीडः भूषणमिव । चन्द्रे तिका० ।
ताराप्रमाण न० अश्विन्यादिनक्षत्राणां स्वरूपावेदकसंख्या-
विशेषे स च दृ० स० ६८ अ० सप्रयोजनसुक्तो यथा

“शिखिगुणरसेन्द्रियानलशशिविषयगुणतुपञ्चवसु-
पक्षाः । विषयैकचन्द्रभूतार्थवाग्निरुद्राश्विसुदहनाः ।
भूतशतपञ्चवसवो द्वाविंशच्चेति तारकामानम् । क्रम-
शोऽश्विन्यादीनां कालस्ताराप्रमाणेन । नक्षत्रजसदाहे
फलमव्देस्तारकामितैः सदसत् । दिवसैर्ज्वरस्य नाशो
व्याधेरन्यस्य वा वाचप्रः” ।

ताराभूषा स्त्री तारा भूषा यस्याः । रात्रौ राजनि० ।
ताराभ्र पु० तारो निर्मलः जलमूल्यः अम्भो मेघ इव शुभ-
त्वात् । कर्पूरे राजनि० ।

तारामण्डल न० ताराणां सौत्तिकानां मण्डलं यत्र । ईश्वर-
मण्डपभेदे शब्दरत्ना० । ६ त० । २ नक्षत्रमण्डले च ।

तारासृग पु० तारासृपः सृगः सृगशिरः । सृगशिरोनक्षत्रे
“अन्वधायन् सृगं रासो रुद्रस्तारासृगं यथा” भा० व० २७७
अ० “तारासृपं सृगम् तारासृगं, प्रजापतिः स्वान् दुहितरं
सृगो भूत्वा जगाम तस्य रुद्रः शिरोऽच्छिनत् तदेव
सृगशिरो नक्षत्रम्” नीलक० । “एष चैव सृगः श्रीमान्
यश्च दिव्यो नभश्चरः । उभावेतौ सृगौ दिव्यौ तारा-
सृगमहीसृगौ” रामा० अ० ४१२ । ४० ।

तारारि पु० ६ त० । शिटमाक्षिके उपधातुभेदे हेमच० ।
तारावती स्त्री ककुत्स्थराजभार्यायां मनोन्मथिन्यां जानायां
दुर्गावतारभूतायां कन्यायां शिवावतारचन्द्रशेखरपत्न्याम् ।
तत्कथा कालिकापु० ४७ अ० यथा ।

“काकृतस्यो भार्याया सार्द्धं मन्थन्सुदितोऽभवत् ।
सहजेनाथ हारेण भूषिता सा ककुत्स्थजा । वरुधे
मन्दिरे तस्य वर्षाशिव सुरापगा । तेनैव हारचिह्नेन
तस्यास्तारावतीति वै, नामाकरोत् पिता काले यथोक्ते
वृषसन्म !” । “पतिं पूर्ववरं पुत्री राजस्तारावती सती ।
स्वयं सा पार्वती देवी वने च चन्द्रशेखरम् । वैवाहि-